

El Congost

Redacció i Administració
Passeig Oliveres, núm. 2

PUBLICACIÓ BI-MENSUAL
ANY 3 — La Garriga, 14 juliol de 1935 — Núm. 59

Subscripció: Un any, 6 ptes.
Número solt, 20 CENTIMS

Dues plagues socials

Un fet ben significatiu s'ha donat no fa gaires dies a Barcelona: el descobriment de dues impremtes clandestines que editaven alhora propaganda anarquista i literatura pornogràfica.

Aquesta troballa que féu la policia, que li serví per a detenir bona colla d'extremistes que intervenien en aitals impremtes, revela clarament les relacions íntimes que hi ha entre els elements sindicalment extremistes de la C. N. T. que defensen les doctrines anarquistes, i els qui, mercadejant amb la salut moral del poble, es dediquen a l'escampament de producció pornogràfica, ja sigui en novel·les, postals, etc.

No ens estranya gens que es donguin casos com el que ara s'ha descobert, car confirma una vegada més la trista veritat que les organitzacions sindicals extremistes no procuren altra cosa que el rebaixament moral i social dels obrers, principalment, és clar, dels afiliats a les seves rengleres.

I val a dir que la difusió de la pornografia entre les masses obreres, produeix el mateix efecte que la predicació de les doctrines anarquistes: fa l'home esclau de les seves passions, de les seves concupiscències, sense cap fre ni disciplina, sense cap ideal noble i enlairat que el porti a estimar Déu i els seus germans. Reten culte a la carn, que és la seva deesa, i per aconseguir les seves vergonyes insaciabls, com per a implantar el regne de l'anarquia, cometem tota classe d'excessos i violències, i estan continuament fora de la llei.

Tant el fi de l'anarquisme com de la pornografia és el mateix: esborrar de l'home tot fre moral, tota noció de drets i deures que ens lliguin amb Déu, amb la família i amb la societat, per a donar pas lliure als seus instints apassionats, encara que aquests arribin a un dèspota salvatgisme.

L'anarquisme i la pornografia són dues fonts de corrupció moral que han causat i estan fent cada dia més estralls incalculables, irreparables, principalment entre la joventut obrera. I sinó, vegeu qui és que ha preparat i organitzat aquests moviments i vagues revolucionàries, atemptats i sabotatges que han commogut el nostre poble: han estat joves de 18 a 25 anys la majoria d'ells, obcecats per les doctrines anarquistes, i portant una vida depravada fruit de la pornografia que s'han empassat.

Perquè estan clausurats els seus Sindicats i suspesa la seva premsa, sembla que ja no hi hagi extremistes; però ells clandestinament escampen propaganda de les dues menes, anàrquica i pornogràfica, per anar emmetzinant el poble i llevar-li la llibertat i la dignitat.

No visquem confiats, car la croada extremista està en peu, encara que actuï d'una manera velada: ho proven alguns fets significatius que de tant en tant trasllueixen a la premsa diària, i ara recentment, amb el cas comentat de les dues impremtes clandestines. A aquestes dues fonts de corrupció moral nosaltres hem d'oposar-hi, amb tota la força i l'exemple de les nostres conviccions, dos dics potents contra els quals s'estrellin totes les tàctiques i propagandes dels elements dissolvents. A l'anarquia, hem de contraposar-hi un moviment social cristià de gran envergadura, que orienti i emmeni les masses obreres pels camins de la justícia veritable; i la pornografia, vèncer-la prestant l'adhesió i estimulants les autoritats a les campanyes a favor de la pública moralitat en tots els seus aspectes; fent el buit completament a la premsa dubtosa, sobretot la gràfica, i pel mitjà eficacíssim de la bona premsa, protegint-la i propagant-la sense plànyer-hi cap esforç ni sacrifici.

ADOBS DE
BARRAU Y C.^{ia}

REPRESENTANT

X. Albó i Molins

PATATES - CEREALS - DESPULLES

BARCELONA: Via Laietana, 48 - 5. nt 2.^a
Llotja: Taula núm. 83 - Telèfon 21566

VIC: Telèfon 56

Ll. Fortuny Fauria

Sastre

**Trajos estan extra a mda
120 ptes.**

Bany, núm. 7 — Telèfon, 9
LA GARRIGA

Productes de Bellesa i Tocador
de les millors marques
nacionals i estrangeres

Perfumeria Fémina

SECCIO DE
PERFUMERIA A RAIG

Antoni Llanas

Passeig de Gràcia, 47 - (Xamflà Aragó)
Telèfon, 77.103
BARCELONA

Banca Arnús

Successora d'Evarist Arnús

Realitza tota classe d'operacions
de Banca i Borsa

Sucursal de Granollers:
Plaça Perpiñà, 18 i 19

FETS i COMENTARIS

CORPUS

Enguany la festa de Corpus tornà a ésser la gran festa de La Garriga.

Ja en els dies anteriors, l'anunci de la tradicional processó eucarística despertà l'entusiasme en la població i cada matí un crescut nombre de garriguencs sortien a recollir la ginesta amb què havien d'encatificar els carrers. No cal dir que no es treballà en cap ofici ni taller. De bon matí, les cases dels carrers dels Banys, Centre, Calàbria i Cardedeu, responen al requeriment de la Parròquia, començaren a recobrir-se amb les branques dels arbres, retornant així al tipisme pretèrit del nostre poble.

Els actes de la Parròquia resultaren com en les grans solemnitats, especialment l'ofici, que fou cantat per la Capella parroquial de Música, amb acompanyament d'instruments de corda.

Al sortir de l'ofici, la cobla «Lluïsos» de Taradell tocà una audició de sardanes, que el jovent puntejà amb delit.

A la tarda, al verd del fullatge, s'apuntà la nota estrident dels domassos que els balcons i finestres lluien sense excepció, i el groc d'or de la ginesta completava la visió del poble ple de joia.

A quarts de sis, sortí la Processó del temple parroquial; després de les banderes de les administracions, seguien els infants de la primera comunió, els col·legials del de Sant Lluís Gonzaga i els Avantguardistes. A continuació venien els Congregants i els fe-jocistes amb els seus estandarts. Fou una nota d'alta edificació especial, el veure els joves que dirigits pel Sr. Vicari entonaven himnes litúrgics i populars.

Assistiren a la processó més de 250 homes. El penó del Santíssim era portat per un administrador i els presidents de la Lliga de Perseverança i del Grup local de la F. J. C. L'orquestra interpretà diverses composicions adients. A continuació, sota tàlem el Sr. Regent portava el Corpus en la riquíssima custòdia de la parròquia. Cloïa la processó la Junta d'obra, els

regidors de l'actual Ajuntament-gestor, presidits pel Sr. Batlle, i el Sr. J. Jover i Nonell, Conseller de Governació de la Generalitat de Catalunya, vingut expressament per a assistir a la processó.

Com en anys anteriors, els veïns construïren altars en diversos llocs del trajecte. Mereix especial menció el que construïren els veïns del capdamunt del carrer de Calàbria.

Al vespre, al Patronat, hi hagué una nova audició de sardanes.

En conjunt, un dia triomfal a La Garriga.

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

Missa nova de Mn. Ros

Rebérem del dilecte amic Mn. Antoni Ros Leconte una invitació, pulcrament editada, de la seva missa nova.

Ordenat per l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Barcelona prevere en les passades tèmpores, cantà solemnement la primera missa el diumenge dia 23 de juny, a les deu del matí, a la Parroquial Església dels Josepets de Gràcia, i fou apadrinat pels senyors Felip Millet i Cunill i Carme Deu de Millet.

L'església presentava les seves millors gales. A presbiteri, prengueren lloc preferent la mare i el germà Ernest (ben amic nostre) del novell celebrant i els padrins. Assistiren a l'acte la seva germana, parents, amics i una bona representació de garriguencs; el temple era ple a vessar.

Mn. Ros lluïa ornaments d'exquisit gust litúrgic; assistiren al celebrant el Dr. Antoni Vergés, Mn. Joan Rigualt i Mn. Josep Cucurull, tots ells lligats amb vincles d'efecte amb Mn. Ros i el nostre poble.

L'Escola Coral de la F. J. C. de C., amb acompanyament

nyament d'instruments de corda, interpretà la missa «Hoc est corpus meum» de L. Perosi.

El Dr. Josep Vich, amb la mestrívola eloqüència en ell acostumada, glossà les qualitats que ha de reunir el sacerdot, home de ciència i virtut i tingué grates recordances pel nostre poble de La Garriga.

Després de la missa començà el besamans del celebrant, mentre l'Escola Coral cantava el «Te Deum». Eren repartits bonics recordatoris de la diada.

A Mn. Ros, mare, germans i familiars, dirigim la nostra enhorabona en aquesta ocasió, ajuntant-la a les moltes que han rebut.

Ad multos annos!

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

Necrològiques — Dies passats, fou víctima de mortal accident, mentre es banyava al Gorc de la fàbrica, l'infant Lluís Plandiura. La notícia del trist succeís commogué tota la població. Als dissortats pares i família, ajuntem una prova del nostre condol.

Es molt lloada la conducta dels joves Josep Oliveres Dols i Manuel Pareras Pujol, que amb evident perill realitzaren esforços que resultaren inútils per a salvar la vida del dissortat infant.

Religioses — Des d'avui diumenge, dia 14, es celebrarà en aquesta parròquia missa de 12.

Després de la missa de 12, es farà la tradicional benedicció d'autos.

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

Mutua Martí l'Humà — Amb motiu de la festivitat de Sant Lluís Gonçaga, patró del Col·legi de l'esmentada Mútua, els infants acompanyats dels seus senyors professors, feren una excursió a les costes del Maresme. Visitaren entre altres coses el Col·legi Valldèmia de Mataró. Retornaren complaguts de l'excursió.

Festa de Sant Antoni — Fou celebrada especialment pel ram de construcció. Ofici al matí i un ball popular a la plaça de la República.

Obres públiques — La Casa de la Vila ha estat esplèndidament arranjada, especialment el despatx de la Secretaria Municipal.

Així mateix ha estat pavimentat un tros del passeig de les Oliveres.

Dues millores que han estat justament lloades.

Un primer premi — La Societat coral «L'Aliança» d'aquesta localitat, assolí el primer premi, consistent en una medalla d'or i 250 pessetes en metàl·lic en el concurs de societats corals que tingué lloc a Caldes de Montbui, amb motiu de la fira local.

La nostra enhorabona.

Moviment demogràfic — D'ençà del dia 9 de juny és el següent:

Naixements: Pere Guri Lagarriga; Maria Pujol Pladevall; Josep Mestre Portet; Maria Fontserè Gesa i Lluís Vinyes Vila.

Defuncions: Josepa Carreres Roig; Esteve Coll Vidal; Maria Pladevall Bosc; Maria Rosa Bosc Llimargues; Lluís Plandiura Munté; Teresa Rossell Rossinyol i Jaume Guardis.

Casaments: Francesc Pinyol Girona amb M.ª Teresa Font Pujol.

Per dificultats en la confecció del present número, a conseqüència d'un excés de treball en la impremta, la seva aparició ha sofert un retard alié a la voluntat de la Redacció de EL CONGOST.

PLANXES ACANALADES / DIPOSITS / TUBERIES / CANALS
CUBELLS / PLANXES LLISES / XEMENEIES / SAFAREIGS

REPRESENTACIO i DIPOSIT PER A LA VENDA :

JOSEP RUAIX

Carrer Banys, núm. 73 — LA GARRIGA

Xampany
Castellblanch

Diploma d'honor en l'Exposició
Internacional de Barcelona 1929

CAVES A SANT SADURNÍ D'ANOIA

REPRESENTANT
Frederic Callís

Agent de Comerç col·legiat

C. Girona, 26 - 1.er 1.ª — — Barcelona

FÁBRICA DE GASOSES I SIFONS

EDUARD PUJOL

LA GARRIGA

Joaquim Faura

Pntor
Decorador

Per encàrrecs:

Vinyals, 16 - Telèfon, 99 — Calabria, 18

LA GARRIGA

LA NOSTRA

FULL FEMENI

EL VIATIC

El cap blanc i venerable repenjat damunt del coixí, amb prou feines si es perfila. Les mans caigudes damunt de la gira, gairebé no es mouen. Qualsevol esforç que facin per abastar quelcom deixa una llarga fadiga al pobre malalt. Entorn del llit, dins i fora de l'alcoba, els fills li fan companyia. El més gran que aviat serà el cap de casa, explica, amb veu un xic vacil·lant, l'opinió dels metges. No cal que amagui res al sant vellet. Encara que el vegeu feble i abatut té l'esperit fort i valent, de qui està avesat a cercar la fortitud i valentia prop del Sagrari i amb els rosaris escorrent-se pels dits.

.
A la cambra tot ja està a punt. Damunt de la tauleta el Sant Crist, i la tassa de plata daurada, lluenta i bonica. Al llit hi han posat el llençol bo, aquell de les puntes al coixí i dels brodats, i encara al damunt hi ha estesa, la tovallola de combregar. La mestressa, quan era noia, va treballar-hi qui-sap-el temps, sota el guiatge d'aquella monja tan traçuda que fou la seva mestressa de labors.

—Encara no toquen?—pregunta el malalt, amb una impaciència mal dissimulada.

Els néts s'impressionen. Jo—diu un—cada dia dic un Pare-nostre, perquè l'avi es curi. I li sembla que això alleugereix aquell pes que se li posa damunt del pit, quan pensa que l'avi potser es morirà.

La campana ja es capbussa al campanar. La seva veu, es capbussa pels camins del vent i es fa llarga, trista, vibrant....

Dins el silenci de la cambra, xiuxiueja l'oració preparatòria del malalt. Els llums s'encenen i passa Nostramo fins a l'espona. El sacerdot fa les recomanacions rituals i tots segueixen les oracions amb ell. Les diu poc a poc, perquè s'ha esbufegat una mica pujant cap a la masia.

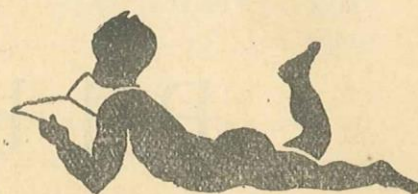
Una súplica puja del cor:

—Senyor, per damunt de tot volem el vostre voler, però si us plagués el deixar-nos el nostre malalt! Ara, tenim encara dins d'aquestes parets les remembrances saboroses d'un temps passat, que, malaguanyat, ja es va oblidant...! Senyor! Si us plau, cureu-lo!

Tots els veïns fan seguici. Els homes s'han posat les espadenyes noves, les dones el davantal net. Quan han bufat les candeles tots s'ofereixen de cor... Tots hi són, menys un: el masover. Ja ho sap, ja hi ha sentit tocar, però ell, d'ençà que li varen dir que l'amo li xuclava la sang, i s'ho va creure, té un odi arrapat a dins que li endureix la mirada i li aspreja les paraules. I ço que li fa més quimera és que l'amo l'hagi tractat sempre bé. Almenys hagués tingut mal gènit... Però, que hi fa? Els companys li han dit, i ell vol covar la malícia. Mig amagat s'aguaita el combregar. Hi veu el seu fillet vestit d'escolà, entrant a casa dels amos, sens gota de rancúnia. Com voleu que en tingui, pensant amb les lleminadures que tot sovint hi va a cercar!

Tot el vespre i tota la nit, hi pensa el masover, perquè ell no és dolent i totes aquestes coses, li aixequen un munt de remordiments.

La lluita és forta, però acaba bé. La gorra als dits, el cor bategant i l'ànima alleugerida, l'endemà al migdia, fetes les paus, resa el rosari amb els amos, a la cambra del moribund.

ALS INFANTS

PAGINES D'HISTORIA

La batalla de Muret

Ramon Berenguer IV, del qual us parlava la setmana passada, va guerregar molt amb els sarraïns, i fou ell qui els conquerí Lleida i Tortosa. Va ésser un dels millors prínceps que mai hagi tingut Catalunya.

El seu fill, Alfons I, havia senyorejat no sols Provença, sinó també altres territoris d'enllà del Pireneu. Aquests territoris eren el Llenguadoc i el Bearn.

Temps havia que els comtes de Barcelona s'esforçaven a unir-los a llur corona. I es comprèn: com la terra provençal, eren terres germanes de Catalunya. En totes elles es parlava la llengua occitana o llengua d'Oc.

Però els francesos tenien moltes ganes d'apoderar-se d'aquells països tan rics i assolellats, amb nobles ciutats com Carcassona i Beziers, com Tolosa i Montalbà, i esperaven l'ocasió de fer-ho. I no van deixar de trobar-la.

Per aquells països s'havia estès una heretgia que se'n deia dels albigesos. El Papa va convocar una Croada per anar a destruir els heretges. Molts francesos hi van acudir: ells el que veien era el pretext per a apoderar-se del Llenguadoc. Un comte francès, Simó de Montfort, fou el capitost de la Croada.

Però els llenguadocians, amb llurs senyors al capdavant, no volien caure sota el jou dels francesos. Els comtes de Tolosa, de Foix i de Comenge, el vescomte de Carcassona i Beziers, es van disposar a la lluita.

Regnava aleshores a Catalunya i Aragó el fill d'Alfons I, Pere el Catòlic. Ell veia prou el que volien els francesos, i va treballar per atraure's Simó de Montfort i perquè el Papa s'apiadés d'aquells països i aturés els croats, que ja s'havien apoderat de Beziers i Carcassona i hi havien fet moltes crueltats.

Però l'ambició de Simó de Montfort va poder més que no el desig de pau del nostre rei, i la Croada va continuar. Tolosa fou assetjada. Llavors Pere el Catòlic va acudir a la lluita amb la flor dels cavallers de Catalunya. Els comtes i barons llenguadocians se li van unir.

El rei Pere fou ferit greument en la lluita sostinguda en els camps de Muret, no lluny de Tolosa. Uns cavallers francesos juraren de matar el rei. No els calgué cercar-lo gaire. En veure que el cercaven, ell es donà a conèixer: «—Jo sóc el rei!—» va cridar boi i llançant-se contra ells.

Però l'envoltaren, l'envestiren per tots cantons, i encara que ell féu grans proeses i matà alguns d'aquells cavallers, acabà per sucumbir d'un horrible cop de llança al costat.

Des d'aleshores els francesos s'anaren apoderant, de mica en mica, de tots aquells països. ¡Prou se'n planyien els patriotes, els trobadors sobretot! I un d'ells escrivia, adolorit:

Tot jorn m'aïre
i tinc aïrament:
la nit sospire
i vetllant i dormant:
vers on que em gire
oic la cortesa gent
que criden: —Sire!—
al francès humilment.

I afegia amb tristesa, veient l'estat on havien arribat els pobles occitans, dominats pels francesos:

Ai! Tolosa i Provença
i la terra d'Agença,
Beziers i Carcassei,
com us viu, com us ve!

Pel bé de La Garriga

No hi ha dubte que la bellesa, almenys la relativa, es troba en aquest món. I entre totes les bel·leses, la més encisadora de totes és la de la naturalesa, perquè el seu autor no ha estat cap artista de més o menys vàlua, sinó que és el mateix Déu, Artista Suprem i font inextingible de la Bellesa increada. Per aquest motiu, la contemplació de la natura enlaira l'esperit i recrea el cor de l'home, que sap sentir dintre sí mateix el bategar sentimental que produeix la visió tranquil·la i serena d'un quadre artístic.

En el número 57 d'EL CONGOST, i en el seu article de fons, hi llegim unes ratlles que són les inspiradores d'aquestes idees d'entusiasme pel bé del meu poble. Diu aquell article:«el nostre poble és dotat d'un gran nombre de coses d'ordre excel·lent».....

Jo que conec molts i molts pobles, uns de més grans i altres de més petits que els nostres, puc dir, amb un xic d'orgull i sense faltar a la veritat, que n'hi ha molt pocs, potser no n'hi ha cap, que tingui tantes coses excel·lents com el nostre estimat poble de La Garriga. Sol esplèndid, atmosfera diàfana, cel blau ple de perfums, aigües termals, fonts boniores, vegetació exuberant, boscos plens de frondositat, condicions climatològiques envejables i altres bel·leses naturals són les característiques del nostre poble.

Totes aquestes bel·leses es poden trobar isolades unes en un poble i altres en un altre, però totes alhora no es veuen pas en lloc. Jo he corregut mig Espanya, des de la blanca Vitòria fins a València, la de les flors, i des de Burgos, el cap de Castella, fins a Ciutat Real. I he viscut a Saragossa, respirant les aures de l'Ebre, i a Logronyo, capital de Rioja, pujant fins al Monestir de Valvanera, que en diuen L'Escorial de la Rioja, i he contemplat mantes vegades les joies artístiques de l'Imperial ciutat de Toledo, i he gaudit de les vistes panoràmiques d'Aranjuez, d'El Pardo, d'El Escorial, de la Granja de Sant Ildefonso i d'Àvila i Medina del Campo, i de Guadalajara i Segòvia, on hi he passat molts dies, com també a Madrid, Terol, Calatayud, Lleida i altres pobles i comarques de Catalunya.

Per tot arreu on he passat no he vist cap demo ni ciutat que tingui tantes coses bel·les naturals com la nostra Garriga. Anant perací i perallà, es troben boscos més grans que els del costat del Congost, un sol més daurat, un firmament més blau de dia i potser més estrellat de nit, un aire més transparent, un clima tal volta més sà, catedrals sumptuoses, joies més artístiques, carrers més llargs i bonics, places més animades, passeigs més concorreguts; però allà on hi ha una cosa manquen les altres.

Així ens trobem davant d'un Toledo que té una riquesa incomparable d'art, però li manquen boscos; si anem a Burgos hi trobarem arbredes i joies molt preuades, però li manquen aigües termals; si baixem per les costes de l'Ebre, veurem a Logronyo sense boscos i sense fonts, i a Saragossa amb condicions climatològiques no comparables a les nostres. València tindrà moltes flors i un cel ben blau, però manca de termes i de boscos. Lleida tindrà més riquesa agrícola i sobre tot arbres fruiters, però no té boscos que la facin atractiva.

I això, parlant només de les poblacions grans i no de totes, que de moltes altres podríem dir una cosa semblant. I de les altres poblacions més petites que es troben al pas d'aquests itineraris no cal parlar-ne perquè no són dignes de la nostra atenció.

La Garriga és un pessebre natural, l'estructura dels seus xalets ens fa pensar amb la Suïssa catalana. Els seus voltants són una meravella de la creació. Quins pobles poden comptar tantes fonts com nosaltres amb la de Càn Terrés, la de Càn Pla, la de Càn Illa, la dels Tremolencs, la de Càn Noguera, la dels Monjos, la de l'Enrabiada, la de Malhivern, etc.

La benignitat del seu clima fa que La Garriga sigui un dels millors llocs de repòs. Participa del clima marítim, sense la humitat de vora el mar, i del clima de muntanya, sense la fredor d'aquesta. Amb tantes bel·leses naturals, no hi ha res d'extrany que pintors afamats com el Sr. Urgell, el Sr. Galvey, el Sr. Castro i d'altres hagin sojornat molts anys al nostre poble, per tal d'assolir l'encant encisador del

bosc, de la font, del camp, de l'horitzó, quan el sol eixia amb crepuscles de nàcar i quan en finir el jorn les muntanyes del ponent s'il·luminaven amb crepuscles de foc.

Es, doncs, el nostre estimat poble, un poble gairebé complet. Una cosa li manca: que els seus fills li tinguin més estima, que per tot arreu facin conèixer les coses bones que té i els homes cèlebres que d'ell han sortit. El poble que no sap reconèixer i recompensar el mèrit i la valor dels seus homes, és un poble miserable. Jo fins ara no he sabut que Sanxo Marraco era fill de La Garriga, i no obstant és d'una valor positiva en el camp de la música, com ho és també el Sr. Manuel Blancafort. I en el camp de les lletres, ¿no té el seu mèrit un senyor que a més de regentar càtedres en Universitats americanes s'ha fet fama internacional com a conferenciant i pu-

blicista? ¿Hi ha algun carrer del poble que porti el nom d'algun d'aquests senyors? Seria un medi de fer conèixer les glòries humanes del poble i un tribut d'admiració.

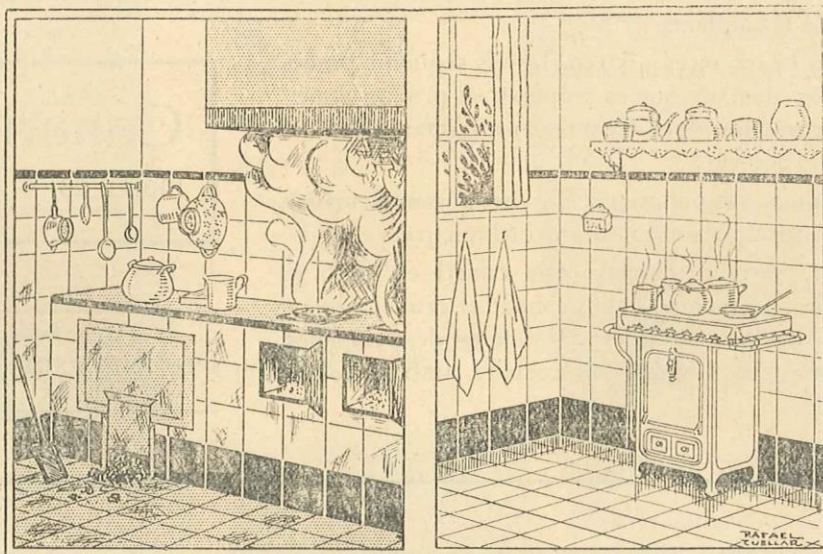
Tots els garriguencs ens hem de sentir contents i orgullosos del nostre poble, despertant un xic d'aquesta indeferència que ens té lligats al carro de la letàrgia i fem un esforç per ajudar a l'obra regeneradora de què parla EL CONGOST en el número corresponent al 26 del maig passat. Donem-hi tots un cop de mà. Sempre endavant.

GERONI TRESSERRAS

Lleida, 8 de juny 1935

Probeu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

El que es necessita
per a disposar
de la cuina

COMPARACIONS

CUINA DE CARBO

- 1.ª Avisar periodicament el carboner.
- 2.ª Tenir una carbonera que es converteix, freqüentment, en un niu d'escarabats.
- 3.ª Amuntegar llenya.
- 4.ª Netejar la cuina diàriament.
- 5.ª Posar-hi encenalls.
- 6.ª Tenir llumins i encendre.
- 7.ª Esperar que el carbó es vagi encenent.
- 8.ª Treure la cendra.

CUINA DE GAS

- 1.ª Obrir l'aixeta.
- 2.ª Aplicar-hi un llumí.

EL GAS NO ES CAR ES
EL COMBUSTIBLE DE
MAJOR RENDIMENT

Demaneu tota mena d'informacions a: **ALUMBRADO DE POBLACIONES, S. A. - La Garriga**

De l'Ajuntament

SESSIO DEL DIA 16 DE JUNY

Oberta la sessió es llegeix un decret del Butlletí Oficial de la Generalitat, dictant normes per a la creació d'oficines o Registres locals de col·locació obrera, als municipis de Catalunya.

Tot seguit es llegeixen els següents dictàmens:

De la comissió permanent de governació, sobre mesures contra incendis; un altre de la mateixa comissió, sobre l'anàlisi d'aigües potables de la localitat.

De la comissió de Cultura, sobre la construcció de sis taules bipersonals amb destí a l'escola de noies.

La mateixa comissió presenta un altre dictamen sobre l'augment de la consignació per a casa-habitació dels Srs. Mestres.

La comissió de cementiris presenta els següents dictàmens:

Un sobre el nomenament de paleta encarregat dels nomenaments.

I un altre, sobre la reparació de la teulada dels nínxols de les andanes 2.ª i 3.ª.

Precs i preguntes. Foren fets els següents prec: El Sr. Roig demana que es reuneixi, el pròxim dimecres, la comissió de Cultura per a tractar del fi de curs en els col·legis.

Un altre, fet pel mateix Sr., proposant demanar vacunes antitífiques al Laboratori Municipal.

El Sr. Serrano demana que consti en acta, e^l que el Chor L'Aliança hagi guanyat el primer premi a Caldes de Montbui, en un concurs de caramelles i proposa que se li regali una corbata amb els colors nacionals.

Nou horari de trens

DESCENDENTS

ASCENDENTS

Vich	La Garriga	Barña	Barña	La Garriga	Vich
6.05	6.41	7.35	5.00	5.49	6.28
7.05	7.39	8.35	6.00	7.00	7.50
8.00	8.40	9.35	7.00	7.56	8.35
9.00	9.34	10.30	7.45	8.42	9.21
10.40	11.14	12.00	8.00	9.07	9.57
11.03	11.41	12.35	10.30	11.29	12.07
13.10	13.46	14.37	12.00	12.56	13.35
14.12	14.46	15.37	13.00	14.00	14.40
15.58	17.03	18.15	14.00	14.47	15.27
17.00	17.34	18.30	15.20	16.14	16.54
17.57	18.40	19.45	17.00	17.56	18.37
18.39	19.29	20.30	18.00	18.58	19.35
20.05	20.42	21.35	19.30	20.30	21.13
20.28	21.09	22.00	20.30	21.25	22.00

Canari de La Garriga

Llúria, 23 — BARCELONA — Tel. 20905

Probeu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 — Telèfon 72 — LA GARRIGA

CONFITERIA I PASTISSERIA

Mario Valls

Centre, 7

Telèfon 67

Carniceria de Juli Planas

Qualitat superior en xai i vedella

FARMACIA
PERFUMERIA

● TORRENT

CALABRIA, 4 — Telèfon 88

● Garatge Dalmau

Autos de lloguer — Taller de Reparacions. — Tel. 26

Carns fresques — Polleria

MIQUEL GARRIGA (cân Tricaté)

Banys, 3. Pl. Franceso Ferrer - LA GARRIGA

Calçats J. Guardis

LA GARRIGA

● Barberia CASA JAUME ●

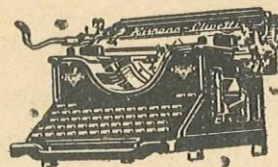
SALÓ PER A SENYORA. — Saló permanent per a senyores a càrrec de dos experts oficials

Plaça, 9, baixos — LA GARRIGA — Telèfon, 84

COMERCIANTS!!! No escriviu més a mà

La documentació de la vostra casa donarà una altra impressió si es escrita a màquina. La comoditat, rapidesa i pulcritud dels vostres escrits, us estalviaran les enutjoses molèsties d'haver d'escriure a mà. Avui ja no hi ha ningú que no reconeixi la gran avantatge d'escriure a màquina.

I entre totes les que existeixen, la «HISPANO-OLIVETTI» és la que s'ha imposat arreu. ¿Per què?... Perquè reuneix totes les qualitats que es poden exigir a una màquina moderna: VELOCITAT, RESISTENCIA, PULCRITUD. La «HISPANO-OLIVETTI» ha assolit la màxima perfecció.

Representant **JOSEP RUAIX**
a La Garriga: **CARRER DELS BANYS, 73**

LA CATALANA

Segurs contra incendis i explosions de totes menes

Contra la pèrdua de Lloguers, Riscs Locatiu, de Recursos i de Paralització de treball a causa d'incendi

Fundada l'any 1865

Inscrita en el Ministeri de Treball i Previsió

Domiciliada a BARCELONA: Passeig de Gràcia, 2

Capital suscrit: Ptes. 5.000.000 — Capital desemborsat: Ptes. 2.000.000

Reserva Estatutària: Ptes. 1.000.000

Representant a La Garriga: **JOSEP CORRONS DALMAU**

Josep Iglesias (Pólit)

Constructor d'Obres

Carrer dels Banys, núm. 19 - LA GARRIGA

sabons
Barangé

